

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815207946
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815207946.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: R. Y. Y.G., G..Y., U. XX, XXX XX U., Z.: XX XXX XXX, kontaktná adresa: R. Y. Y., G..Y., J.. Y. Y., U. XX, R.. K.. U. XX, XXX XX U., proti odporcom: 1. T. J., Q.. XX.XX.XXXX, XXX XX M. XXX, 2. H. J., XX.XX.XXXX, XXX XX M. XXX, o zaplatenie 7.870,40 eur prísl., t a k t o

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2.rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.656,81 eur s 5 % -ným úrokom z omeškania ročne od 27. 06. 2015 do zaplatenia, trovy konania vo výške 472 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcov zaplatiť sumu 7.870,40 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2903922101 bola s odporcami I., II. uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 2903922902 a stavebnom úvere č. 2903922101 zo dňa 16.04.2012, v súlade s ktorou poskytol navrhovateľ odporcom medziúver vo výške 7.500,00 eur. Odporcovia I a II sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 3,59 % p.a. mesačnými splátkami vo výške 22,44 eur počas prvých 12 mesiacov, po uplynutí 12 mesiacov úroky z omeškania 6,59 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 41,19 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 12,00 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavenom sporení sa odporcovia I. a II. zaviazali splácať stavebný spotrebiteľský úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 53,19 eur.

Odporcovia I a II porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 03.06.2015 navrhovateľ vyzval odporcov na doplatenie omeškaných splátok, pričom odporcov zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, navrhovateľ bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, navrhovateľ dňa 26.06.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 26.06.2015 bola celková výška dlžnej sumy 7.870,40 eur, pričom pozostáva z istiny 7.209,21 eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 661,19 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, navrhovateľ v zmysle čl. VI. bod 3. a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,59 % p.a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a.

Odporcovia v I. a II. rade sa k podanému žalobnému návrhu nevyjadrili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to návrhom na začatie konania, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, Všeobecnými podmienkami navrhovateľa pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, výpisom z účtu odstúpeného stavebného úveru, písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 05.01.2016, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby platným od 01.01.2012, 01.01.2013 a 01.01.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Medzi navrhovateľom ako veriteľom, odporcom 1 ako dlžníkom a odporcom 2 ako ďalším dlžníkom, došlo dňa 16.04.2012 k uzatvoreniu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť medziúver pod č. 2903922902 vo výške 7.500 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod číslo 2903922101 vo výške 4.830,69 eur.

V zmysle Článku II. zmluvy - Čerpanie, úročenie, Doba splatnosti, splácanie medziúveru a stavebného úveru a ďalšie podmienky, dlžník sa zaväzuje splatiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane príslušenstva. Výška úrokovej sadzby medziúveru od schválenia úver v R., G..Y., po dobu 12 mesiacov je 3,59 % ročne. Výška úrokovej sadzby medziúveru po uplynutí 12 mesiacov je 6,59 % ročne. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení č. 2903922101 pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 12 eur.

Z Článku V. zmluvy - Práva a povinnosti zmluvných strán, zmluvné strany sa zaväzujú plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a zo Všeobecných podmienok a dlžník najmä všetky splátky medziúveru, resp. stavebného úveru uhradiť včas a riadne.

V zmysle Článku VI. body 2. a 3. zmluvy - Omeškanie splácania, ak je dlžník v omeškaní so splátkou, má veriteľ právo účtovať si 3% p.a. pri stavebnom úvere a 5% p.a. úrok pri mimoriadnom medziúvere z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zmeškaných splátok. V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

Podľa bodu 2. písm. i) Článku VII. zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nesplnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

V zmysle bodu 4 písm. a) Článku VII. zmluvy, pre medziúver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. Všeobecných podmienok.

Podľa bodu 5. Článku VII. zmluvy, odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

V zmysle bodu 8. Článku VII. zmluvy, po odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3% p.a. úrok z omeškania a pri medziúvere 5% p. a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu.

V zmysle Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie Článok XIX. bod 2. písm. a), d) a i) - Porušenie zmluvných povinností a okamžitá splatnosť, Y. Y. môže od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie stavebného úveru v prípadoch ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak stavebný sporiteľ, spoludlžník alebo ručiteľ prestane splácať stavebný úver a ak stavebný sporiteľ nespĺňa dohodnuté všeobecné podmienky alebo nedodrží dohodnuté záväzky zmluvy o úvere.

Písomným podaním označeným ako Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.06.2015 navrhovateľ oznámil odporcom, že dňa 22.06.2015 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a

zároveň mu oznámil, že v prípade ak do uvedeného dátumu, t.j. 22.06.2015 dlžné splátky neuhradí, obdrží písomnú informáciu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslenou výškou dlhu na zaplatenie celkového dlhu

Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.06.2015 navrhovateľ odporcovi písomne oznámil, že ku dňu 26.06.2015 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe Zmluvy o úvere, resp. VPSS. Na základe toho ho požiadal vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 26.06.2015 predstavuje sumu 7.870,40 eur. Rovnaké podanie bolo adresované odporcovi v II. rade.

Z výpisu z účtu odstúpeného stavebného úveru č. 2903922902 vyplýva, že dlžná suma z odstúpenej zmluvy ku dňu 26.06.2015 činila sumu 7.870,40 eur.

V písomnom vyjadrení zo dňa 05.01.2016 navrhovateľ uviedol, že suma poskytnutých peňažných prostriedkov predstavuje istinu žalovanej sumy. Táto zodpovedá súčtu položiek označených vo výpise z účtu odstúpeného medziúveru, ako výplata medziúveru a položky naučtovanej v špecifikácii dňa 20.04.2012 vo výške 130 eur vzhľadom na čl. II. Zmluvy o medziúvere č. 2903922902 a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 2903922101 zo dňa 16.04.2012, podľa ktorého je poplatok za spracovanie medziúveru splatný pri prvom poukázaní finančných prostriedkov medziúveru tak, že celková výška poukazovaných finančných prostriedkov medziúveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Istina predstavovala základ pre výpočet úroku medziúveru, ktorého úroková sadzba bola v Zmluve dohodnutá vo výške 3,59 % ročne počas prvých 12 mesiacov a 6,59 % ročne po uplynutí 12 mesiacov. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.06.2015 došlo k zúčtovaniu nasporenej sumy na účte zmluvy o stavebnom sporení so sumou poskytnutého medziúveru. Istina medziúveru tak ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola znížená na sumu 7.209,21 eur, čo je rozdiel sumy poskytnutých peňažných prostriedkov a sumy nasporenej na účte zmluvy o stavebnom sporení vo výške 290,79 eur. Sumu 661,19 eur ďalej predstavovali nezaplatené 6,59 % ročne úroky za úver a poplatky ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Neuhradené poplatky vo výške celkom 213,59 eur predstavujú nasledovné poplatky: poplatky za vedenie účtu, poplatky za 1. upomienku, poplatky za 2. upomienku, predžalobné upomienky, zmena splátkového plánu s upomienkou, individuálne riešenie omeškania splátok, poplatky za prijatie do poistenia. Sumu 447,60 eur predstavujú nezaplatené 6,59 % ročne úroky medziúveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo sumy istiny.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že navrhovateľ a odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili zmluvu o úvere. Navrhovateľ na základe zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere poskytol odporcom mimoriadny medziúver vo výške 7.500,00 eur. Odporca I. a II. sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 3,59 % p.a. mesačnými splátkami vo výške 22,44 eur počas prvých 12 mesiacov, po uplynutí 12 mesiacov úroky z omeškania 6,59 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 41,19 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 12,00 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavenom sporení sa odporcovia I. a II. zaviazali splácať stavebný spotrebiteľský úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 53,19 eur.

Odporcovia I a II porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 03.06.2015 navrhovateľ vyzval odporcov na doplatenie omeškaných splátok, pričom odporcov zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, navrhovateľ bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, navrhovateľ dňa 26.06.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 26.06.2015 bola celková výška dlžnej sumy 7.870,40 eur, ktorá pozostávala z istiny 7.209,21 eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 661,19 eur.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporcovia ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy so všeobecnými podmienkami bol daný navrhovateľom bez možnosti odporcov privodiť akúkoľvek zmenu.

Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporcovia ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný navrhovateľom bez možnosti odporcov privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Súd sa zaoberal jednotlivými nárokmi navrhovateľa.

Súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 7.656,81 eur. Do podania návrhu nebola pohľadávka navrhovateľa s príslušenstvom uhradená, preto zaviazal na jej zaplatenie odporcov v 1. a 2. rade v súlade s vyššie cit. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka a návrhu v uvedenom rozsahu vyhovel. Jedná sa o istinu úveru, ako aj o úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Do uvedenej sumy súd nezarátal jednotlivé poplatky, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci navrhovateľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 26.06.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany navrhovateľa došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 26.06.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

Vzhľadom na vyššie uvedené súd navrhovateľovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 6,59% ročne zo sumy 7.209,21 eur od 27.06.2015 do zaplatenia a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Pokiaľ ide o jednotlivé poplatky spolu v sume 213,59 eur, súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť nasledovné:

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

V danej právnej veci sa jedná o poplatky, ktorý sa stali splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odporcovia boli povinní platiť navrhovateľovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcom ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali odporcovia ako spotrebitelia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili navrhovateľovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na odporcov nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. V časti poplatkov za vedenie úverového účtu tak súd návrh navrhovateľa zamietol.

Súd navrhovateľovi nepriznal nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 213,59 eur, ako to vyplývalo z výpisu z účtu stavebného úveru. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Navrhovateľ nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

Nesplnením peňažného záväzku riadne a včas sa odporcovia dostali do omeškania, preto navrhovateľovi vznikol nárok na úrok z omeškania. Súd v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel a odporcov zaviazal na zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 7.656,81 eur od 27.06.2015 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v

takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd návrhu navrhovateľa vyhovel v časti zaplata sumy 7.656,81 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Súd mal preto za to, že navrhovateľ mal v konaní nepatrný neúspech a preto mu priznal náhradu trov konania vo plnej výške. Trovy konania u navrhovateľa pozostávajú zo zaplata súdneho poplatku vo výške 472 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.